

"کمیته هماهنگی" را تقویت کنیم

علی خدری

اردیبهشت ۱۳۸۴ - می ۲۰۰۵

«کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری» در تاریخ ۸ اردیبهشت برابر با ۲۸ آوریل ۲۰۰۵ با صدور یک اعلامیه، موجودیت خود را در سطح ملی و بین‌المللی اعلام کرد. بیش از سه هزار نفر اعلامیه را امضا کرده‌اند که اکثریت تامشان کارگران کارخانه‌ها، کارگاهها و کارگران بخش خدماتند و جمع آوری امضاها ادامه دارد. در اعلامیه آمده است که ایجاد تشکل از حقوق بدیهی کارگران است، «آنرا از هیچ دولت، سازمان و نهادی درخواست نمیکنیم و آن را به نیروی خود ایجاد میکنیم.» این شاه بیت اعلامیه است که در عنوان آن چنین فرموله شده است:

تشکل کارگری را به نیروی خود ایجاد کنیم.

من اعلام این کمپین سازمانیافته را به کمیته هماهنگی، امضا کنندگان و مردان و زنان کارگر و همه انسانهای آزاده تبریک میگویم. طبقه کارگران ایران تاریخاً و جز در دوره کوتاه ۱۳۶۰ - ۱۳۵۷ از تشکل طبقاتی خود محروم بوده است. حرکتی در ایران برای رفع این کمبود اساسی و تاریخی شروع شده که «کمیته هماهنگی ...» یکی از بروزات آن و در حال حاضر چپ‌ترین و رادیکالترین آنست. قبل از این «کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای آزاد کارگری در ایران» با بیش از ۲۳۰۰ امضا اعلام موجودیت کرد. کمیته پیگیری "رفع موانع تشکل یابی کارگران" را از وزارت کار جمهوری اسلامی درخواست کرد و به این ترتیب در این خطر قرار گرفت تا از ایجاد تشکل به اتکای نیروی خود کارگران و تحمیل آن به دولت باز ماند(۱). بهرحال از آنجا که هر دو کمیته در صدد هستند به یک نیاز واقعی و مبرم طبقه کارگر جواب دهند مغتنم هستند و هر دو در سیر حرکت خود دچار تغییراتی خواهند شد. در این مسیر مهم این است که وحدتها و تفاوت‌های موجود در میان اعضای هر کمیته و نیز موارد مشترک و فرقه‌های بین دو کمیته در پرتو منافع کل طبقه بطور علنی مورد بحث و تبادل نظر قرار گیرد. بطور کلی طبقه کارگر در مسیر خود برای ایجاد تشکلهای مستقل از دولت و گرایشهای بورژوازی، مسیری طولانی در پیش دارد و حرکت‌های کنونی قدم‌های آغازین است و به همین جهت مهم و حساس میباشد و بایستی با سنجیدگی و با احساس مسئولیت طبقاتی مورد ارزیابی قرار گیرد. هم اغراق و ذوق زدگی در این مسیر زیان‌آور است و هم دستکم گرفتن حرکت. برای ایجاد تشکل طبقاتی، آزاد و سراسری اتحاد طبقه لازم است. این اتحاد وقتی پدید می‌آید که یکی از گرایش‌های کارگری در درون طبقه دست بالا را بیابد. ما بعنوان سوسیالیست‌های درون طبقه طبعاً باید بکوشیم گرایش چپ و رادیکال این موقعیت را احراز کند. من «کمیته هماهنگی ...» را گام مهمی میدانم که این امکان را فراهم کرده تا گرایش چپ و رادیکال جنبش کارگری تقویت شود و در مسیری قرار گیرد تا به یک جنبش گسترده تبدیل گردد و هزاران رهبر کارگری محلی را بمیدان آورد تا در سطح گسترده‌تری شناخته و موثر گردند. این البته یک احتمال است و برای تحققش باید کار و مبارزات بسیاری انجام گیرد. ولی تا همینجا باید گفت با اعلام موجودیت «کمیته پیگیری ...» و «کمیته هماهنگی ...» دوره جدیدی آغاز شده است. این دو جریان در رد شوراهای اسلامی و ضرورت وجود آزادی

تشکل در جامعه وحدت دارند. رهبران هر دو جریان عمدتاً از فعالین گرایش چپ جنبش کارگری هستند اما تفاوت اساسیشان همانطور که اشاره گردید در آنست که کمیته پیگیری برای ایجاد تشکل راه سازش با وزارت کار را در پیش گرفته و کمیته هماهنگی راه اتکا به نیروی خود کارگران و مبارزه را انتخاب نموده است. این یک تفاوت پایه‌ئی است. آینده نشان خواهد داد که این دو کمپین چقدر بهم نزدیک و یا از همدیگر دور خواهند شد.

اعلام موجودیت کمیته هماهنگی وظایفی را پیشرویی ما فعالان خارج کشور قرار میدهد که میتوان به مهمترینشان اشاره کرد:

۱- باید در سطحی هر چه گسترده کمیته هماهنگی را شناساند و در میان تشکلهای، احزاب و سازمانهای کارگری و حقوق بشری برایشان پشتیبانی جلب کرد. این امر روحیه مبارزاتی کارگران در داخل را تقویت خواهد کرد. ما در این مسیر باید چنان عمل کنیم که توهمی نسبت ماهیت این نهادها، که نهایتاً بخشی از ساختار سرمایه‌داری هستند، ایجاد نشود.

۲- اگر کمیته هماهنگی یک کمپین مالی اعلام کند ما میتوانیم در این عرصه کمکهای موثری بکنیم.

۳ - امیدواریم کمیته هماهنگی هر چه زودتر نقشه عملهای خود را اعلام کند. ما میتوانیم در بحثهایی که پیرامون تدقیق استراتژی کمیته هماهنگی و نقشه عملهای آن برای ایجاد تشکل کارگری درمیگیرد فعالانه شرکت کنیم.

۴ - کمیته تا همینجا در داخل و خارج با استقبال خوبی روبرو شده است. بر این بستر میتوان با استفاده از تمام امکانات برای کمیته هماهنگی تبلیغ و ترویج کرد. باید همه مزدبگیران و جوانان و زنان را به پشتیبانی از کمیته هماهنگی و اهداف آن فراخواند.

علی خدری

دوم ماه مه ۲۰۰۵

لندن

۱ - در بند اول اطلاعیه کمیته پیگیری بمناسبت اول ماه مه امسال آمده است که "ما خواهان آزادی تشکلهای کارگری بوده و حق خود می دانیم که تشکلهای خود را بدون اجازه و دخالت مقامات و نهادهای دولتی ایجاد کنیم." این یک گام به جلو است و باید منتظر تاثیر آن در سیاستهای کمیته پیگیری برای ایجاد تشکل در مجمع عمومی چهارم کمیته پیگیری در ماه آینده شد.